

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΨΑΡΡΑ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ. [ΙΟΣ e-mail](#)

Θα γίνει της Γαλλίας;

«Ο Βασ. Μαγγίνας άνοιξε τα χαρτιά του»
(«Απογευματινή», 20/11/2007)

Μέχρι την περασμένη Δευτέρα κυκλοφορούσαν μόνο οι διοχετευόμενες φήμες για το περιεχόμενο της επικείμενης μεταρρύθμισης του Ασφαλιστικού, καθώς και η γνωστή κινδυνολογία περί της βέβαιης κατάρρευσης της κοινωνικής ασφάλισης. Το μόνο επίσημο μέτρο που ως τότε είχε λάβει η φρέσκια κυβέρνηση Καραμανλή ήταν η (ακόμα μία) διευκόλυνση των επιχειρήσεων να μην πληρώνουν τα εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ των ασφαλιστικών τους υποχρεώσεων προς το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης (ΣΚΑ): Το γνωστό κόλπο με τις 96 δόσεις -που σιγά μην τις πληρώσει ποτέ κανείς «σοβαρός» εργοδότης της εποχής της ασύδοτης κερδοσκοπίας, όταν γνωρίζει ότι σε λίγο πάλι θα «παραγραφούν» τα χρέη του για να «αναθερμανθεί» η αγορά (και η τσέπη του).

Όταν όμως ο υπουργός Απασχόλησης Βασ. Μαγγίνας ξεκίνησε την εκστρατεία «ενημέρωσης» των διοικήσεων των σωματείων των δημοσιογράφων, των δικηγόρων, των μηχανικών κ.λπ., οι προθέσεις της κυβέρνησης αποκαλύφθηκαν: πρώτος στόχος να βάλει πιο βαθιά το χέρι της στα αποθεματικά των Ταμείων, κατευθύνοντας ακόμα μεγαλύτερο μέρος της συλλογικής περιουσίας των εργαζομένων και των συνταξιούχων προς τις χρηματοπιστωτικές «φούσκες» του παρόντος και του μέλλοντός μας, προς όφελος πάντοτε των τραπεζιτών και των πάσης φύσεως αεριτζήδικων funds (βλ. σκάνδαλο των «Ομολόγων»). Παράλληλα, η Ν.Δ. θέτει σε εφαρμογή ένα σχέδιο «κατάσχεσης» των αποθεματικών των υγιών Ταμείων ώστε να καλυφθούν τα ελλείμματα άλλων Ταμείων, τα οποία τα χρεοκόπησαν συνειδητά όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών (ευνοώντας την εισφοροαποφυγή και την εισφοροκλοπή των επιχειρήσεων, τη δίογκωση του αριθμού των ανασφάλιστων και γενικότερα του παραοικονομικού φαινομένου). Κι όλα αυτά συμβαίνουν, μας είπε ο κ. Μαγγίνας, για να μην επιβαρυνθεί ο κρατικός προϋπολογισμός! Διότι όπως «είναι γνωστό», ο προϋπολογισμός οφείλει να πληρώσει κι άλλα λεφτά για τανκς, κανόνια και υποβρύχια, ΜΑΤ, κάμερες παρακολούθησης, φυλακές, φιέστες και έργα βιτρίνας, αλλά και να επιδοτήσει, πλαγίως, με λιγότερους -έως καθόλου- άμεσους φόρους, τα υπερκέρδη και τους πλούσιους.

Η συνταγή του κ. Μαγγίνα είναι μια ακόμα άσκηση μπακαλικής τέχνης πάνω στις πλάτες του κόσμου της εργασίας: χωρίς οποιοδήποτε μέτρο αντιμετώπισης της εισφοροκλοπής, δίχως σοβαρές αναλογιστικές μελέτες, με στοιχεία «στο περίπου», ενοποιούνται ελεύθεροι επαγγελματίες αυτασφαλιζόμενοι με μισθωτούς, οι οποίοι με τη σειρά τους θα ενταχθούν στις νέες γενικές νόρμες: επέκταση του εργασιμίου βίου όλων (και κυρίως των γυναικών), και αφαίρεση δικαιωμάτων (σε μια περίοδο αύξησης του ΑΕΠ!) ως προς το ύψος της σύνταξης και το επίπεδο περίθαλψης, από όλους τους κλάδους και τις ηλικιακές ομάδες των εργαζομένων -ακόμα και για τους ασφαλισμένους πριν από το 1983- με μεγαλύτερο θύμα τη συνήθη νεότερη «γενιά των 700 ευρώ», της μερικής απασχόλησης και άλλων «ευέλικτων» μορφών του νεοφιλελεύθερου εργασιακού μεσαίωνα. Όλα δε αυτά ονομάζονται «εξορθολογισμός» και μέτρα «αλληλεγγύης» μεταξύ των εργαζομένων και των γενεών.

Είναι βέβαιο ότι τα συνδικάτα, τα «ευγενή» Ταμεία, τα «ρετιρέ» και οι «προνομιούχοι» κλάδοι θα υποστούν το επόμενο διάστημα ένα δυσφημιστικό-λαϊκιστικό μπαράζ από τους επικοινωνιακούς μηχανισμούς της κυβέρνησης. Το έργο το έχουμε ξαναδεί. Θα επιχειρηθεί να διαμορφωθεί μια διαστροφική κοινωνική συμμαχία του κράτους, του ασύδοτου νεοπλουτισμού και του «παραδοσιακού» κεφαλαίου (βλ. ΣΕΒ, τραπεζίτες, ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, εμπόρους υγείας κ.ο.κ.), με τα πληβειακά στρώματα που εκπροσωπούνται από τη λαϊκιστική Δεξιά (των άπειρων χαμηλοσυνταξιούχων, των ανασφάλιστων, των ανέργων κ.λπ.), εναντίον των «σκανδαλωδών προνομίων» των βολεμένων.

Ο κόσμος της εργασίας αν δεν αντεπιτεθεί οργανωμένα, ενωτικά και αποφασιστικά, προτάσσοντας το δικό του σχέδιο ουσιαστικής ενοποίησης σε υγιή (αριθμητικά και οικονομικά) νέα Ταμεία, και τη δική του άποψη για τον δίκαιο εξορθολογισμό του όλου συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων (που όντως πάσχει από πολλές πλευρές), είναι πολύ πιθανόν να υποστεί μια ακόμα ήττα. Η δήθεν σκληρή θέση «αφήστε τα όπως είναι» (και ας θυσιάζεται πού και πού η -εκάστοτε- νεότερη γενιά που εισέρχεται στην αγορά εργασίας), φαίνεται πλέον απ' όλες τις απόψεις ξεπερασμένη αλλά και επικίνδυνη.

[Ο ΙΟΣ ΣΤΟ INTERNET](#)